

Ekklesiastēs Solomōntos Emmetrōs Metaphrastheis

Dolscius, Paul

Lipsiæ, 1559

VD16 B 3639

Εισ Τα Γενεθλια Του Ενανθρωπησαντοσ Υιου Του [...]

[urn:nbn:de:hbz:466:1-69711](#)

ΕΙΣ ΤΑ ΓΕΝΕ ΘΛΙΑ ΤΟΥ ΕΝΑΝ

ΘΡΩΠΗΣΑΝΤΟΣ ΥΙΟΥ ΤΟΥ

ΔΙΙΔΙΟΥ ΠΑΤΡΟΣ ΙΧΟΥ ΤΟΥ ΖΕΥΣ ΜΟΝΟΥ

ΣΩΤΗΡΟΥ ΗΟΥ ΛΥΤΡΩΤΟΥ

ΗΜΩΝ.

Η Ν ΖΕΥΣΟΥ, ούρανόθεν θεος ήντος ουδέα πέμψας
διά μέσην φρέστω εἰς χθόνα ἐφημοσώνη.
κεῖθεν αναδέξαμεν βροτέλιν φύσεν, ενδόθι γατσός
προθέντα, ήτε ούδεις λύματα λύσεν ανήρ,
χ' ανθρόχοοι πεχθέντα βρέφου προφόωσα δημίνα
αὐταύτοι, αγαγέμη, μητέρου εξ αδύτων.
οφρει, βροτός γεγονως ιππι τάντ' εναλίγκι θηρί
τάλλοι, μόνοντυ γρόβην εκ τος αμαρτίων:
σῶματ' εφεαγάμενού θυτόν, γλυνετήρε εθ' αποινα
τίοι, οπέρ τοκέων σφάλματού αρχεγόνων.
τατάκι δη γλυνετέρα κόρη, βασιλίσσιον ερνού
νεόθεν εκ της θηρασόμενοι ιεραιδόνος:
ημι προλιπόσα τόλιμναζωρίδι, οδηνε μετ' ασυ
οικέσσοι Δαβίδις χορίον δέ, την ξέλι.
ηούκπι βηθλέμιον κλητίζεθε ενεραιδόσαρη,
πυρφόροι πόσα τελίον γλώττα εριθώλακεν εχοι.
κέσε δέ επιρρχομένη επει, εξιώνασε διαύλων
της μεανήγυνες οδησσεις δέκαπτα δεκάδας,
ταντοδαπώρεινων καταλύματού εμμορεμεστού,
ώσε μόνικα ενρέμη αυτόθι μηδεμίλιν.
ηούτοτέλει εἰς σηκόρειούχεσκεν θυμώροφον οίκων,
σηκόρειον πρύγιων θεού τούχεν οικού εώρη.

γενομένη ἐπίτεξ δὲ ταυθοῖς ἔσται μόνη πόρος,
ἐξ ἣς ἐνσάρκου γαστέρας ἡ θεόρι.
καὶ ἐνθάδι βροτὸν, νῖστας εἰς, οὐδὲ δύλικαν πάσῃ,
μηδεμίων ἀρχῶν, μηδέν εἶχον ταῦτα τέλος.
καὶ πολλοὺς τεχθέντας καὶ παῖς θάντοις λείκνοις,
καὶ μόλις γαῖας θεσσορ σύμμαχούς ἔθονται.
οὐ γαρ ἔχειν τεραμνάς τούτην φράσαις, αἵτινες ἄλλαι,
θάλπασσαι γνωστοὶ σφῶν ταῦτα νεογνά βρέφη.
οὐδὲ μὲν θεός γε γονωτες τοιεῖτος κρύψιον οὐδὲ φυῆ,
οὐ μέντοι θύμων μέλλονται εἰς τούτοις.
αἴτανα γαρ εἰροπόκων διώρυφυλάκεσιν ἀγαύλοις,
νύκταν φάνη τοῖορφάσματι μία δινοφρίων.
ἄγλικές ἀφνωλαμπόσθις ἀθέσφατος ἀθήνης
σφάξαμφος, οὐλιακός μάλλον ἐγένετο φάρα.
ῶσε ταραπήματας τῇδε ὅφει, μείματι λυγρῷ
τὰς αὐτῶν οραδίας δὲ πραπίδεων τούτοις.
οὐ γαρ δόξει τοῖοις καὶ θαυμάτοιο θεοῖο,
διαμονήριό μὲν τέρας τοῦτο μοάσατο εἴμιτο.
ἀλλὰ τὸν ἐγένετον οὐρανού, σφιστοῖς θεοῖς πρέσβεις ἐφετμῆς
ἄγρεις, εὐμαρέως αὐθιτις ἀφείλε φόβον.
τοῖς γέρεμοις. τί μάτια φοβεέσθε νομῆες;
οὐδέποτε τοῦτο φάσμα φέρει.
αὐτὸς ἀπρανόθεν πεμφθεὶς, σωτήριόν τοι
παντοδαπῶν καθὼν τῆς χθονὸς διναέται.
καὶ μὲν γαρ χαρτοῖο νύμην πάνυ χρήματος ἔλθοι
ἄγρεις, οὐδὲ μέτοχος πᾶς οὐτοῖς λείπει.
ὅτινα φυὲν βροτέλων ἀνελῶν ἐνίσωματι λείπει.
μηδὲν δὲννυμφεύτης ἀργεῖς πειρητής,
σκέπτομεν ἀνθρώπων σωτήρας θεόπεμπτος ἐτέχθη,
δέκατη μετασῶματα χρισθεῖσα πατέει.

αἴτε

Ἄσε Θ' Επφράτης ἐν τός, τὸ πόλισμα Δαβίδος
ἴσε πάλιν δέξαται βασιλεῖ Θ', ἔμιν.
καὶ ταῦθεν ὡς ἵχθυς ἴνα νηῶνεως καὶ μίστης,
ἔξεστος ἐντεῦθεν γύναιμιρ ἐκεῖσε προφῆτη.
τέτμενος γαρ φάτης ἐν μέλεπε πατέρος ἀβρόν,
εὐτελῆς εἰς δέμας αὐτάργαρος φεστάμινος.
ἢ, ιψή παμμέγεθες ταλαθθύτης προαγέματα φαίνεται,
ἀτράπτοντα στρατηγοὺς ἀμφίμητον σύρανίς.
συμφώνω μολπῇ τὸ θεῶ μεγαλοπρεπὲς ὑμνον,
ἥδε γλυνεθλιακούς δέμας τομάρος.
τοῖσδεσι γκθοσώλω σφετέρωις καὶ χάρματα δικλῶν,
εἴνεκαι θαυμασίης τόσα θεῶ γλυνετής.
ἥδε δέ μάξαντός ερέφε Θ' προτόδεμος διδάσκον,
τοῖσαντα πέρβλητον μέλενονεαρέμιν.
ἥδε δέ μάξαντον γυρῆς, διμοθυμαδόρον σωεφώνορ
τοῖον δέ εὖ σωετόμητοις νομέεσι μέλος.
δόξαι φιλανθρώπῳ θεῷ τὰς ὑπέρταταν νούσα
δώματα, καὶ μηρυφαῖς ἵζετεπτρανίοις.
πλάχθόναδε εἰρώνη θεόσδε Θ' αὐθι κατίχοι,
μηδέτι λεφθείη αέρματα δίχοφροσώλης.
γῆς δέ ἀπεργεσίης ἐπὶ πανταχούροικαν θέντε,
ἐντεχαραῖς μέροπες λύραν, δέμονικας.
οὐκέτι γαρ βλάτον πάντα σφέας ὅτικαν εἴη
γλυνθέντε εὔνηρηόμην ἔχαστι θεῶ.
δοσχὸν πέρις ἀμπλακιῶν βροτέωρ διενῶν πορείας πῶμ,
χωριλνοὶ ίκέτης πρόσθ' εἴο γλύτο πάντος.
αὐτίχ, δέ μιμυλίοις διερύθη πατέσσα λόγοισι:
οὐλορμίς μάλα καταδέμπτος γανή.
φῆτε πότε πάντα τίσθμης προβάσεως ἀλεγενῆς
λύτρα, γέτε ανδρόμεον σῶμα ἀναληφόμενος.

△ 5 τούτης

τούνεκαινῦ μηδέσι ταῖς ἐξέντασιν ἀγάντῳ.
ἔργον ἕργον δὲ συντή τότε φύσει καὶ πελοῖ.
Ιερὸς τὰ ἀπρασαθέντα δεῖ, ταλαγχθέντα πέμπει,
δὲ σκοτίας σφετέρης φύλακα βροτῶματίκε,
αὐθις ἀρρένως καφαλαίωσατο γονῆ,
ἐκ τούτων γάρ οἱ ζοφορρήει μπαλιρά ἀφροσώνιε.
ώς γλυκυθέντως τότε μαρόπειαν διδύται
ταῖσιν, δέρματοι προστάτεις γλυκεῖρα βρέφει:
οὐδὲ σύστασι δεῖ πελετάστητι αίματοφύτει,
οὐτοῦτος ἀδινῶμεν μήλωρ μηρία, οὐτε διάγωρ:
ἀλλὰ φρένας ταῖσις λογικάς ρεξίτσι συκλάτε,
δόξαροι ἀρρένωμοι δέρματα ελεκμοσώνιε,
εἰρήνη δὲ ανὰ γῆς μαλακοῖς φοιτῶσι τόδι εοις
τούτων αφθονία, αίμοχαρης ἐξαλαπάξετεροι.
τάστε σωμάτησι χαλεπῶμα ἀπό ταγχυ μαρόπιμνῶμ
ταύτεθ', ἀπαντε φρενῶμεν εκ μυχῶνδει αχθονία.
τὸν τάργος ἀστροχέεις κεχολωμένορ ανδράσταλιξοις,
νῦμιλαθέντας αὖτις φαύτσαν δεόμενοι.
ἐνθέντες φροσώνιες ἀπρλανόσι, χαρμοσώνιε
ἀλλήνται, μαρόπιων ταῖσις ἐπιχθονίωμ.
ρύθμοις ἐξόλεθράσινίται, ἐκ πειροίο
ἐκ τούτους ἔργοντος, συγράψει τούτος διδάσκαλος.
αὗτε λαχώμις θωκές ατελεύτητοιο ιδεῖς εἰδηλοῖς,
αὗτε δικαιοσώνιες γκθοσώνιες λαχώμις.
τοῖς ἀγγελικοῖς νύμνας λογάδεοι μεμήλι
ἐν γυροῖς λιγυρῶς ἀδέμηλι αὐθορίοις.
οὐφράντις αχθώμενος καὶ μέτειπτος ταῦτα κατέχει
σφράμεθ', οἵ δὲ χθονίοις ναυετόων τεξόροις.
ζεῖτε πόσοι χαρίτωρ δίδομεν γέρας ἐξοχάπαντες
ώς ελεκμοσώνιε μετέ, κράτισε δεόμενοι.

εντε

εὗπε χαρισμὸν περὶ τῶν σὸν οἵδη χριστὸν,
εὐρὺς δὲ λογοτέλεων μετέρχεται νελέη.
ηρὴ βροτὸν ἀνθρώπον γεγαῖται, ρῦσαθαι ἀπάντων
αἰδίον τυχαῖς εἰς θανάτοιο βροτῶν.
ηρὴ σὲ λιταῖς ἀγναῖς γανόμεατ', ὑφρακεν ἀποτελεῖται
τὰς τυχαῖς ἡμῶν, πνεύματι σῆσθο φρένας.
εἰς τὸ σέθ' ὑμνήσαι κύπε τεοῖο ἀλκίτως
δόξαν, ηρὴ σοφίων παντοκράτορε Βίλω.
ἴλαθρῷ πατρῷ εἰδη λέγενται, καὶ λοιγόν ἀμαρτιῶν
πάντας απὸ σῆς ἀγέλης ἐν χθονὶ, πᾶσαν ἔριμον.
τηλόστας απὸ συγεράστη ὄλοστρε εριννάεις εἰργάζεται,
αἷς θεόρυθοί τε εἰσι, χετλιάταις ἔργα μέλιται.
πῆσπε διδασκαλίκεις ιορδργγαστροὶ κυβέρνα,
ώσκε φίλας ἀλλήλοις πᾶσαν ἕμοιοφρονεῖται.
δόσπε χαράμετελιν ηρὴ ἀπαντομετάπομπατα πάντα,
χωρίεσσι βυρῶν, ἀργαλέωντε πάνων.
πᾶχις ἐμμανάτηλ, κόσμος μόνε σῶτρος ἀλιτρός,
ως θεόπαι καθαρῆς ἐν γονε χριστὸν κόρης:
δέ σέθ' ἀνέκφρασον τοργάλιν δικλωσαῖς εἰς ἡμᾶς,
ἀμπεχόντων φύσεως ἐνδύματος βροτέντος:
ἴλαθι ευμενέωρ τοῖς ἐνθάδε σοῖσι μαθηταῖς,
ἐντεκακοῖς ἡμῖν μενονταῖς πασι φύλαξ.
ώσκερ εορτάζωμένται σαγράνθηλα λαμπρῶν,
καρτίσαις χροσίν σῆσθο σκεπαζόμενοι.

ΕΙΣ